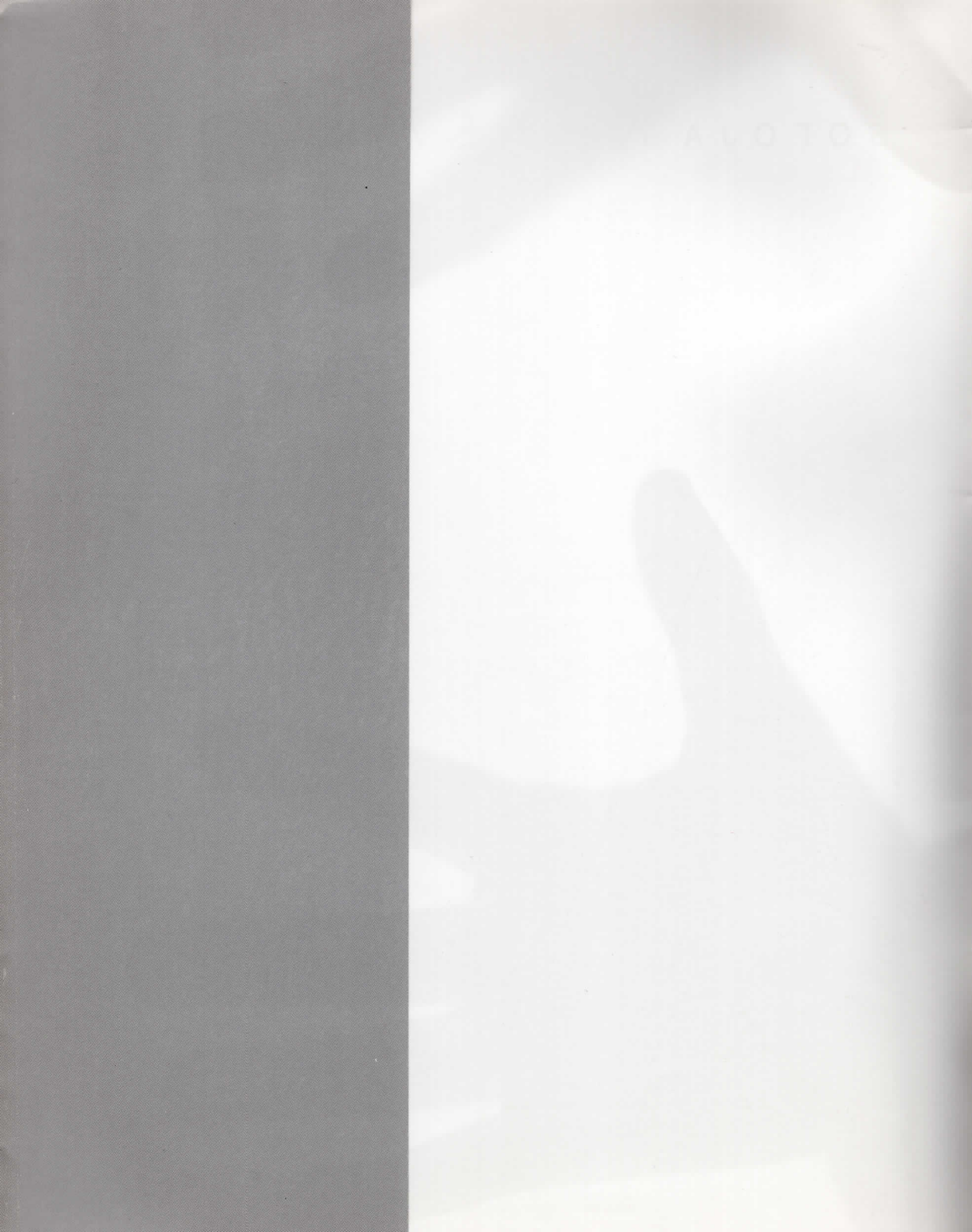


БОГОЈА АНЃЕЛКОСКИ





МУЗЕЈ НА СОВРЕМЕНАТА УМЕТНОСТ-СКОПЈЕ

БОГОЈА АНЃЕЛКОСКИ  
СКУЛПТУРИ И ЦРТЕЖИ

СПОМЕН ДОМ НА КУЛТУРАТА "АСНОМ", ГОСТИВАР, НОЕМВРИ 1994  
УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА, КУМАНОВО, ДЕКЕМВРИ, 1994  
УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА "МОША ПИЈАДЕ", БИТОЛА, ЈАНУАРИ 1995  
ЛИКОВЕН САЛОН, ТИТОВ ВЕЛЕС, ЈАНУАРИ 1995  
МУЗЕЈ НА СОВРЕМЕНАТА УМЕТНОСТ, ФЕВРУАРИ 1995

SCULPTURES AND DRAWINGS

BOGOJA ANGELKOSKI

MUSEUM OF CONTEMPORARY ART-SKOPJE



Цртежите и скулптурите на Богоја Ангелкоски заедно презентирани на оваа изложба се во корелација; освен очигледното објаснување дека предочуваат две авторски активности, можеме да претпоставиме (што впрочем и самиот автор го потврдува) дека цртежите се пропевдеутичко дејствие кое и претходи на реализацијата на скулптурите. Последната констатација е усложена од фактот што на цртежите не можеме да ја воочиме обликовната замисла која би се поврзувала макар и во интенција, со реализираните скулптури, така што и двата презентирани медиуми ни се чинат независни. Значи, од една страна е сублимниот, редуциран цртеж со кој авторот не обликува волумен и простор, а од спротива или на крај се наоѓа објект, хаптичен, телесен. Очевиден е прекилот на патот од идејата до реализацијата. Она што го прекинало процесот, процес од цртачката теорија до праксата на опросторувањето на скулптурата, е содржано во постапката на сублимација на пластичките предочувања и во силниот антиципаторски став на авторот, кој само во шифри ја најавува материјализацијата на својата замисла. Цртежите, редуцирани според граматиката на Кандинскиевата "Точка и линија на површината", се израз на самоконтрола и дистанца од жестината и заводливоста на експресијата на непосредниот дуктус, тоа е акт на себеси наметнатите "забрани на одредени можности". Ако се послужиме со јазикот на Платон, може да речеме, дека Ангелкоски ја

напушта емпиријата и анамнетички го повикува "сеќавањето на душата за впечатоците кои ги примила пред врската со телесноста".

Симетричниот распоред на облиците (квадрат, полукруг, триаголник, линија, круг) на рамнината, авторот го нагласува со замислена или изведена линија која ја дели површината на два дела. Во едниот случај поделбата е на релативно симетрични облици, избалансирано поставени на две полиња, додека во другиот случај рамнината се дели на исцртано и на неисцртано, на полно и на празно поле. Во таа елементарна реакција на познати и едноставни облици, гешталтистите би ја прочитале желбата за воведување на ред во хаотичната слика на светот и општата физикална тенденција кон правилните облици. Во таа несовршена, ракописна, а никогаш правилна геометрија на облиците во организирањето на рамнината, белината добива еднаквозначен статус. Белината Ангелкоски ја разбира како самотрансцендетално, посветено исполнување кое води кон елементарното Ништо. Белото е метафора за Ништо и никаде "кое не тежнее кон друго и не насочува на друго, туку "е" едноставно постоење во себеси...", или пак искажано со зборовите на Лиотар "тоа прави да биде видливо така што забранува да се види.."

За Ангелкоски, цртежот претставува иделна проекција на скулптурите, односно "disegno interno", кој со екстрахирани облици, насоки и



СИЛОВИ ЛИНИИ НЕ ГО НАЗНАЧУВА ВОЛУМЕНОТ, ТУКУ ПРАПОЧЕТНАТА, НУЛТА ПОЗИЦИЈА НА НЕОБЕЛОДЕНЕТА ТЕЛЕСНОСТ ВО КОЈА НИШТО НЕ Е ОДВИШНО.

ТРИТЕ ИЗЛОЖЕНИ СКУЛПТУРИ НА БОГОЈА АНЃЕЛКОСКИ ЈАСНО ЈА ДЕМОСТРИРААТ ПРОМЕНАТА ШТО СЕ СЛУЧИЛА ВО ДОЦНИТЕ 80-ТИ ГОДИНИ. ТАА ГО ПОТЕНЦИРА МАТЕРИЈАЛНОТО ЗНАЧЕЊЕ НА ВАЈАРСКИОТ ЈАЗИК А СО ТОА ВОСПОСТАВУВА ИДЕАЛНА СИНТЕЗА НА МАТЕРИЈАЛОТ КАКО ИЗРАЗЕН МЕДИУМ СО МАТЕРИЈАЛНОСТА КАКО ДУХОВНА ФОРМА. САМИОТ ИЗБОР НА МАТЕРИЈАЛИТЕ НЕ ЗНАЧИ НЕШТО ПАСИВНО, ЗАМЕНИВО И ПРИКЛАДНО, ТУКУ СО НЕГО СЕ ОДРЕДУВААТ ВНАТРЕШНИТЕ ЗАКОНИ И СЕ ИСКАЖУВА СОДРЖИНАТА НА ИЗРАЗНАТА МОЌ. НАГЛАСКАТА Е НА ГОВОРОТ НА РАЗНОРОДНИОТ ВАЈАРСКИ МАТЕРИЈАЛ И НА РАЗВЕАНОСТА КОЈА Е ИЗРАЗЕНА СО САМАТА СКУЛПТОРСКА МАСА. СМИСЛАТА НА АЛУЗИВНАТА МЕТАФОРИКА, ЕКСПРЕСИЈАТА, КАКО И ДРАМАТИЧНОСТА НА ВНАТРЕШНОТО СЛУЧУВАЊЕ, Е ОЧИГЛЕДНО. ДАЛИ Е ПОТРЕБНО ДА ИСТАКНЕМЕ ДЕКА СКУЛПТОРСКИОТ METIER Е -CONDITIO SINE QUA NON НА СЕКОЈА ДУХОВНА ФОРМА НА КОЈА СО ТОА И СЕ ОТВОРААТ НЕСОМНЕНО НОВИ ПОЈАВНИ МОЖНОСТИ?

СИТЕ ТРИ СТЕБЛОЛИКИ, ДРВЕНИ ФОРМИ, ИЗВОНРЕДНО ОБРАБОТЕНИ, СО ЛИЗГАВА ПОВРШИНА, И СО НАГЛАСЕНИ ХАПТИЧКИ ВРЕДНОСТИ, НЕ СЕ ИСКЛУЧИТЕЛНО ОДРЕДЕНИ СО СЛИКОВИТА АРГУМЕНТАЦИЈА НА ПОВРШИНАТА И ПРЕКУ ВОЛУМЕНОТ НА СКУЛПТОРСКАТА МАСА, ТУКУ ПРЕД СЕ ПРЕКУ ДИЈАЛОГОТ НА ВНАТРЕШНИТЕ РАЗМЕРИ, КОИ ВПРОЧЕМ ЈА ОДРЕДУВААТ ПРОСТОРНАТА НАРАТИВНОСТ, НЕПОСРЕДНОСТ И ПРИСАТНОСТ НА ГЕСТУАЛНОТО, ЖИВОТО. БЕГАЈЌИ МУ НА ПОГЛЕДОТ, НА СЕТИЛНИОТ АПАРАТ КОЈ ЈА СВЕДУВА СКУЛПТУРАТА НА СИСТЕМ НА ПОВРШНИ И НА "СЛИКОВИТА МАНИПУЛАЦИЈА НА ГРАДИВОТО И ПРЕТСТАВИТЕ, ФОРМИТЕ И КОНСТРУКЦИИТЕ", ОВИЕ ДЕЛА СТАНУВААТ ТЕЛА СО СВОЈА СУПСТАНЦА. АКО ЗА МОДЕРНИСТИЧКАТА СКУЛПТУРА АРХИТЕКТОНСКИОТ КОНСТРУКТ НА ГРАДИВОТО Е ОНАА КОНСТИТУТИВНА ОДРЕДНИЦА КОЈА ЈА ОВОЗМОЖУВА ВЕРТИКАЛНОСТА НА ЗНАЧЕЊЕТО,

ТОГАШ ОВИЕ ДЕЛА МУ СЕ СПРОТИВСТАВУВААТ НА ТОА И ПРИВИЛИГИРАЈЌИ ГО ДОПИРОТ И ГОВОРОТ НА САМАТА СКУЛПТОРСКА МАСА, СЕ НУДАТ КАКО ДЕЛ НА "СКРИВЕНИОТ СИМБОЛИЗАМ" ЗА ОТКРИВАЊЕ НА БОГАТА АЛУЗИВНА МЕТАФОРИКА.

СКУЛПТУРИТЕ СЕ ПОТПРЕНИ НА ЦРНИ МЕТАЛНИ КРУГОВИ/ПОЛУКРУГОВИ, И ТОА САМО НА ЕДНА ЛИНИЈА И ВО ЕДНА ТОЧКА. СО ТОЈ ДЕЛИКАТЕН ДОПИР НИ СЕ СУГЕРИРА СОСТОЈБА НА "ЛЕВИТАЦИЈА".

ИСТОВРЕМЕНО, ТОА Е МЕТАЈАЗИЧКИ ИСКАЗ ЗА ДИХОТОМИЈАТА: ФИЗИЧКО-НЕМАТЕРИЈАЛНО, ТЕЛЕСНО-КОНТЕМПЛАТИВНО (ШТО ВПРОЧЕМ АСОЦИЈАТИВНО ЈА ЗБОГАТУВААТ И САМИТЕ НАСЛОВИ НА ДЕЛАТА: "ПЛОВИДБА НИЗ СОНОТ, НИЗ КРУГОТ, ИЛИ...").

СЕКАКО ДЕКА СОДРЖАЈНАТА НАПНАТОСТ НА ОВИЕ СКУЛПТУРИ НЕ СЕ ОГРАНИЧУВА САМО НА ЛИНГВИСТИЧКИТЕ ПОТЕНЦИЈАЛИ НА НАРАТИВНОТО РАМНИШТЕ, КАДЕ ШТО ПРИРОДАТА САМА ПО СЕБЕ Е ПРЕТСТАВЕНА ИЛИ КАДЕ ШТО БИ СЕ ВРШИЛА ТРАНСПОЗИЦИЈА НА ВНАТРЕШНИТЕ ИМПУЛСИ ВО СВЕТОТ НА УМЕТНОСТА, ТУКУ ГО ОДРЕДУВА ПРЕД СЕ ХОРИЗОНТОТ НА ЛИЧНОТО (И ПОСЕБНОТО) ДОЖИВУВАЊЕ НА УМЕТНИКОТ, ПА ДУРИ И САМАТА УМЕТНОСТ И НЕЈЗИНАТА ЕГЗИСТЕНЦИЈАЛНА КОМПЛЕКСНОСТ.

Поповиќ Мирослав

BOGOJA ANGELKOSKI'S SKETCHES AND SCULPTURES THAT ARE DISPLAYED TOGETHER AT THIS EXHIBITION ARE IN A MUTUAL CORRELATION. BESIDE THE OBVIOUS EXPLANATION THAT THEY PRESENT TWO SEPARATE ACTIVITIES OF THE ARTIST, ONE MAY ALSO SUPPOSE - AND THE SCULPTOR HIMSELF AGREES - THAT THE SKETCHES ARE THE OUTCOME OF THE PROPAEDEUTIC ACT PRECEDING THE VERY CREATION OF SCULPTURES. REACHING THIS CONCLUSION, HOWEVER, IS SOMEWHAT COMPLICATED BECAUSE IN THE SKETCHES ONE CANNOT DISCERN ANY SHAPING CONCEPTS THAT ONE MIGHT RELATE, EVEN INTENTIONALLY, TO THE MATERIALIZED SCULPTURES. CONSEQUENTLY, THESE TWO EXHIBITED MEDIA SEEM TO BE INDEPENDENT. THUS, ON THE ONE HAND THERE IS THE SUBLIME, REDUCED DRAWING WHICH DOES **NOT** SERVE THE SCULPTOR TO SHAPE VOLUME AND SPACE. ON THE OTHER, OR RATHER IN THE END, THERE IS THE OBJECT - HAPTIC AND PHYSICAL. OBVIOUSLY, THERE HAS BEEN AN INTERRUPTION SOMEWHERE ALONG THE LINE OF DEVELOPING CONCEPT INTO MATERIALIZATION. THAT WHICH INTERRUPTED THE PROCESS OF TURNING THEORY OF DRAWING INTO THE PRACTICE OF MAKING SCULPTURES PART OF SPACE, IS CONTAINED IN THE ACT OF SUBLIMATING PLASTIC PRESENTATIONS AS WELL AS IN THE POWERFUL ANTICIPATORY ATTITUDE OF THE ARTIST. THE ARTIST HIMSELF ANNOUNCES THE MATERIALIZATION OF HIS CONCEPT ONLY IN A CODED MANNER. EVERY SKETCH, THEREFORE, HAVING BEEN REDUCED ACCORDING TO KANDINSKY'S "A POINT AND CURVE UPON PLANE SURFACE", PRESENTS AN EXPRESSION OF SELF-CONTROL AND DISTANCE FROM THE FORCE AND SEDUCTIVENESS OF THE IMMEDIATE DUCTUS; IT FEATURES THE

RESULTS OF THE SELF-IMPOSED "DENIAL OF CERTAIN POSSIBILITIES". IF ONE USES THE LANGUAGE OF PLATO, ANGELKOSKI IS ABANDONING THE EMPIRICAL AND, IN AN ANAMNESTIC MANNER, SUMMONING "THE MEMORY OF THE SOUL ABOUT THE IMPRESSIONS IT HAD RECEIVED BEFORE ITS LINK WITH MATERIALITY WAS ESTABLISHED".

THE SYMMETRICAL ARRANGEMENT OF FORMS (A SQUARE, SEMICIRCLE, TRIANGLE, LINE, CIRCLE) ON THE PLANE IS EMPHASISED EITHER BY AN IMAGINARY OR A MARKED LINE WHICH DIVIDES THE SURFACE INTO TWO PARTS. IN THE FIRST CASE, THE TWO PARTS ARE RELATIVELY SYMMETRICAL AND SET IN A BALANCED DISPOSITION UPON TWO FIELDS. IN THE SECOND CASE, ON THE OTHER HAND, THE PLANE IS DIVIDED INTO A MARKED AND UNMARKED, I.E., A FULL AND A PLAIN FIELD. IN THIS ELEMENTARY REACTION OF FAMILIAR AND SIMPLE FORMS, GESTALTISTS WOULD SEE A WISH TO ESTABLISH ORDER IN THE CHAOTIC IMAGE OF THE WORLD, OR A GENERAL PHYSICAL INCLINATION TO REGULAR FORMS. IN THIS IMPERFECT, HAND-WRITTEN, BUT NEVER REGULAR GEOMETRY OF ELEMENTS ARRANGED ON A PLANE SURFACE, WHITENESS ACQUIRES A STATUS OF EQUAL MEANING. ANGELKOSKI PERCEIVES WHITENESS AS A SELF-TRANSCENDENTAL AND DEDICATED FULFILMENT LEADING TO ELEMENTARY NOTHINGNESS. THE WHITE IS TO HIM THE METAPHOR OF NOTHING AND NOWHERE THAT "NEITHER INCLINES NOR POINTS TO SOMETHING ELSE, BUT SIMPLY IS EXISTENCE IN ITSELF..." ; OR EXPRESSED WITH LIOTARD'S WORDS: "WHITE MAKES ITSELF VISIBLE BY FORBIDDING TO BE SEEN...".



TO ANGELKOSKI, A SKETCH IS AN IDEAL PROJECTION OF A SCULPTURE, I.E., "DISEGNO INTERNO", WHOSE EXTRACTED SHAPES, DIRECTIONS, AND LINES OF FORCE DO NOT DESIGNATE THE VOLUME, BUT THE ORIGINAL, I.E., ZERO POSITION OF THE UNDISCLOSED EMBODIMENT IN WHICH NOTHING IS SUPERFLUOUS.

THE THREE EXHIBITED SCULPTURES OF BOGOJA ANGELKOSKI'S CLEARLY ILLUSTRATE THE CHANGE THAT EMERGED IN THE LATE 1980'S. THIS CHANGE EMPHASIZES THE MATERIAL IMPORTANCE OF THE LANGUAGE OF SCULPTURE, WHEREBY IT ESTABLISHES PERFECT SYNTHESIS BETWEEN THE MATERIAL ITSELF AS THE MEANS OF EXPRESSION AND MATERIALITY AS A SPIRITUAL FORM. THE VERY CHOICE OF MATERIAL DOES NOT IMPLY ANYTHING PASSIVE, REPLACEABLE, OR APPROPRIATE, BUT RATHER HELPS DEFINING INTERNAL LAWS AND EXPRESSING THE POWER OF EXPRESSIVENESS. THE EMPHASIS IS PUT ON THE LANGUAGE OF THE VARIOUS MATERIALS AND THE IMPRESSION OF FLUTTER ACHIEVED BY THE SCULPTURING MASS ITSELF. THE MEANING OF THE ALLUSIVE MATAPHORS, EXPRESSIVENESS, AND THE DRAMATIC NATURE OF THE INTERIOR HAPPENINGS, IS OBVIOUS. IS IT NECESSARY TO POINT OUT THAT THE MÉTIER OF A SCULPTOR IS CONDITIO SINE QUA NON OF EACH SPIRITUAL FORM TO WHICH THIS UNDOUBTEDLY OPENS NEW POSSIBILITIES OF OCCURRENCE?

ALL THREE TRUNKLIKE WOODEN FORMS, EXCELLENTLY WORKED OUT, WITH SMOOTH SURFACE AND STRESSED HAPTIC VALUES, ARE NOT DEFINED EXCLUSIVELY BY THE PICTURESQUE ARGUMENTATION OF THE SURFACE OR THE VOLUME OF THE SCULPTURING MASS. ABOVE ALL, THEY ARE DEFINED THROUGH DIALOGUES OF THE INTERIOR PROPORTIONS WHICH, AFTER ALL, DETERMINE SPACE NARRATION, IMMEDIACY, AND PRESENCE OF THE GESTURAL, I.E., LIVE. RUNNING AWAY FROM THE LOOK, OR THE SENSE OF SIGHT WHICH BRINGS SCULPTURE DOWN TO A SYSTEM OF SURFACES AND "PICTURESQUE MANIPULATION OF THE MATERIAL, PRESENTATIONS, FORMS AND STRUCTURES", THESE WORKS OF ART BECOME BODIES WITH SUBSTANCE OF THEIR OWN. IF TO

A MODERNIST SCULPTURE THE ARCHITECTURAL CONSTRUCT OF THE MATERIAL IS THE ONE CONSTITUTIVE DETERMINER THAT ENABLES VERTICALITY OF MEANING, THEN THESE WORKS OPPOSE THAT AND BY PRIVILEGING THE TOUCH AND LANGUAGE OF THE SCULPTURING MASS ITSELF, THEY OFFER THEMSELVES AS PART OF THE "HIDDEN SYMBOLISM" AIMING AT THE REVEALING OF RICH, ALLUSIVE USE OF METAPHORS. THE SCULPTURES LEAN AGAINST BLACK METAL CIRCLES/SEMICIRCLES, AND THIS ONLY ON A SINGLE LINE AND IN A SINGLE POINT. THIS DELICATE TOUCH SUGGESTS A STATE OF "LEVITATION". AT THE SAME TIME, IT IS A METALINGUISTIC STATEMENT ABOUT THE FOLLOWING DICHOTOMY: PHYSICAL-IMMATERIAL, BODILY-CONTEMPLATIVE (WHICH, AFTER ALL, ASSOCIATIVELY ENRICH THE VERY TITLES OF THE SCULPTURES: "SAILING THROUGH DREAMS, CIRCLES, OR..."). THE TENSION OF CONTENTS EVIDENT IN THESE SCULPTURES DOES NOT LIMIT ITSELF ONLY ON THE LINGUISTIC POTENTIAL OF THE NARRATIVE LEVEL, WHERE NATURE IS REPRESENTED ALL BY ITSELF, OR WHERE ONE WOULD PERFORM TRANSPOSITIONS OF INTERNAL IMPULSES IN THE WORLD OF ART. ABOVE ALL, THIS TENSION DEFINES THE HORIZON OF THE PERSONAL (AND INDIVIDUAL) EXPERIENCE OF THE ARTIST, EVEN ART ITSELF AND ITS EXISTENTIAL COMPLEXITY.

POPOVIC MIROSLAV



**БОГОЈА  
АНЃЕЛКОСКИ**  
Роден 1963 во Печково,  
Гостивар. Факултет за  
ликовни уметности  
завршил во Скопје 1987  
година (отсек вајарство)  
во класата на проф.  
Стефан Маневски.  
Адреса: ул Трифко  
Андоноски 20, 91230  
Гостивар, тел. 094/ 65  
801

**САМОСТОЈНИ  
ИЗЛОЖБИ:**

1988 - Скопје, Дом на мла-  
дите "25 Мај"  
1994 - Гостивар, Спомен  
дом на културата  
"АСНОМ"

**Групни  
изложби:**

1986 - Сараево, COLLEGIUM  
ARTISTICUM,  
студентска мани-  
фестација "Заедно"  
1987- Сараево, COLLEGIUM  
ARTISTICUM,  
студентска мани-  
фестација "Заедно"  
1987 - Скопје, Уметничка  
галерија, Годишна  
изложба на ДЛУМ  
1988 - Скопје, Музеи на  
Македонија,  
Ликовен салон на  
млади  
1988 - Скопје, Изложбен  
салон на Домот на

**ЈНА, Годишна  
изложба на  
дипломирани  
студенти**  
1989 - Скопје, Уметничка  
галерија, Ликовни  
уметници  
дипломирани на  
ФЛУ  
1989 - Кикинда, Салон на  
младите  
1990 - Скопје, Музеј на  
Македонија, ФЛУ -  
Скопје 1980-1990  
1992 - Скопје, Музеј на  
град Скопје, Ситна  
пластика (Македон-  
ска компонента)  
1993 - Скопје, Уметничка  
галерија, 2 зимски  
салон  
1993 - Скопје, Уметничка  
галерија, 4. Биенале  
на ситна пластика  
1993 - Скопје, Музеј на  
современата  
уметност, 4. Биенале  
на младите  
1994 - Скопје, Уметничка  
галерија, 3 зимски  
салон

**Награди:**

1987 - Скопје, Годишна  
награда за  
скулптура на ФЛУ  
1993 - Скопје, награда  
"Нерешки мајстор"  
за скулптура на 2  
зимски салон  
1993 - Скопје, Специјална  
награда за  
скулптура на "4

Биенале на млади-  
те", Музеј на  
современата  
уметност

**ОДБРАНА БИБЛИОГРАФИЈА  
SELECTED BIBLIOGRAPHY**

1987 - АБАЦИЕВА-  
ДИМИТРОВА,  
Соња  
СКУЛПТУРАТА  
КАКО МЕТАФОРА  
Комунист, Скопје,  
18.11.1987  
1988 - ЗОРАН ЈАНЕВСКИ  
/ НЕБОЈША  
ВИЛИК  
(ПРЕДГОВОР. Во)  
Богоја Анѓелкоски  
(Каталог) изд.  
Скопје, Дом на  
младите "24 Мај",  
1988

**BOGOJA  
ANGELKOSKI**  
BORN 1963 IN PECKOVO.  
HE GRADUATED FROM THE  
SKOPJE ACADEMY OF FINE  
ARTS IN 1987  
(DEPARTMENT OF  
SCULPTURE).  
ADDRESS: TRIFKO  
ANDONOSKI 20, 91230  
GOSTIVAR, MACEDONIA  
TEL. (+389 94) 65 801


ONE-MAN EXHIBITION IN  
SKOPJE (1988) AND GOSTIVAR  
(1994). PARTICIPATED IN  
MANY GROUP EXHIBITIONS IN  
SKOPJE, SARAJEVO. KIKINDA.  
AWARDS FROM THE MUSEUM  
OF CONTEMPORARY ART  
SKOPJE AT THE YOUTH  
BIENNAL;  
"NERESKI MAJSTOR", AWARD  
FOR SCULPTURE GIVEN BY THE  
SOCIETY OF MACEDONIAN  
ARTISTS

СО СНОТ НИЗ ВЕЧНОСТА, 1992  
дрво и метал, 95x134x87 см.

WITH THE DREAM THROUGH THE ETERNITY, 1992  
wood and metal, 95x134x87 cm.







ПЛОВИДБА НИЗ СОНОТ, 1993  
дрво и метал, 425X43X160 см.

SAILING THROUGH DREAMS, 1993  
wood and metal, 425X43X160cm.



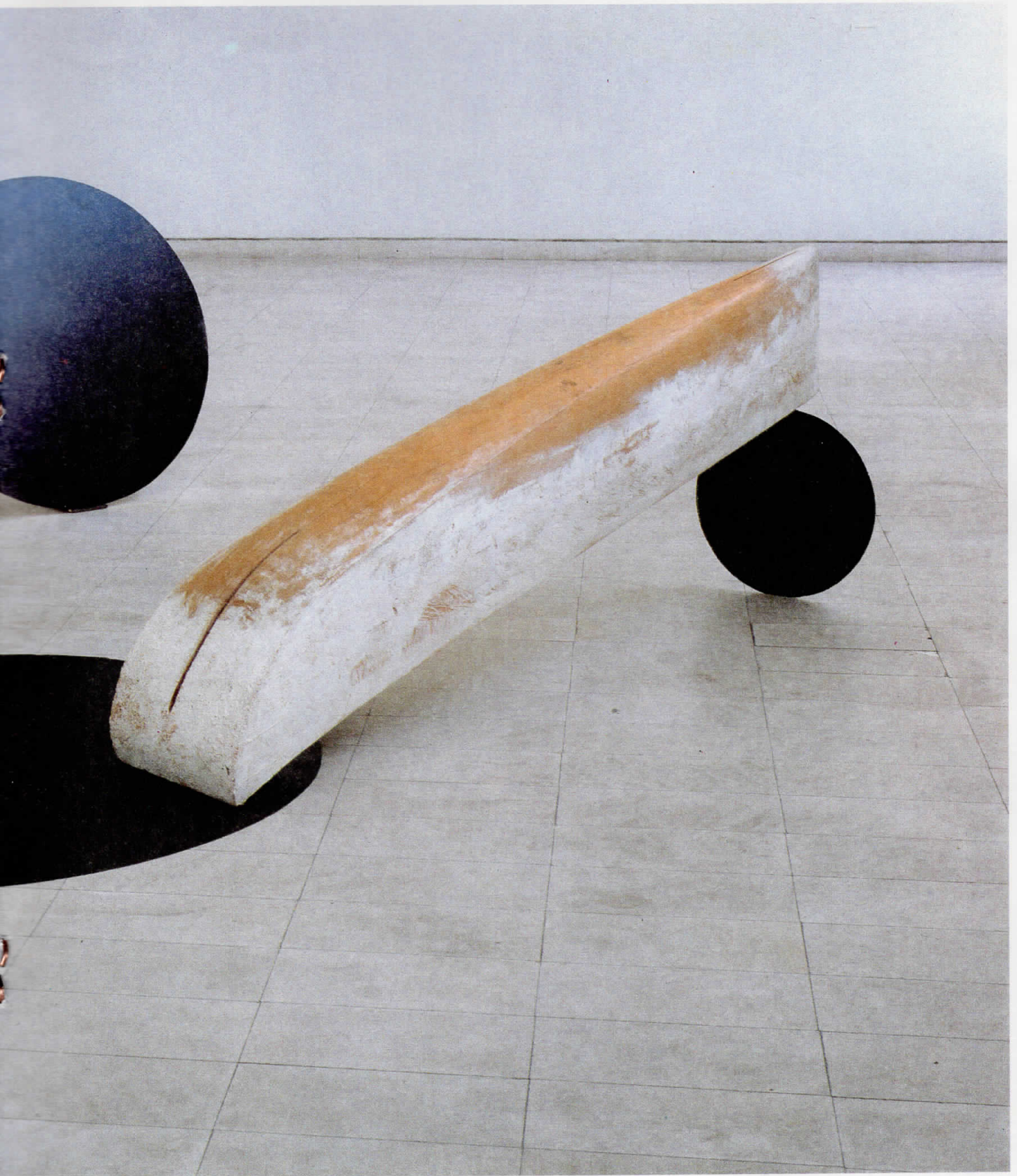


ПЛОВИДБА НИЗ СОНОТ, НИЗ КРУГОТ, ИЛИ..., 1993  
дрво и метал, 345x93x230 см.

SAILING THROUGH DREAMS, CIRCLES, OR..., 1993  
wood and metal, 345x93x230 cm.

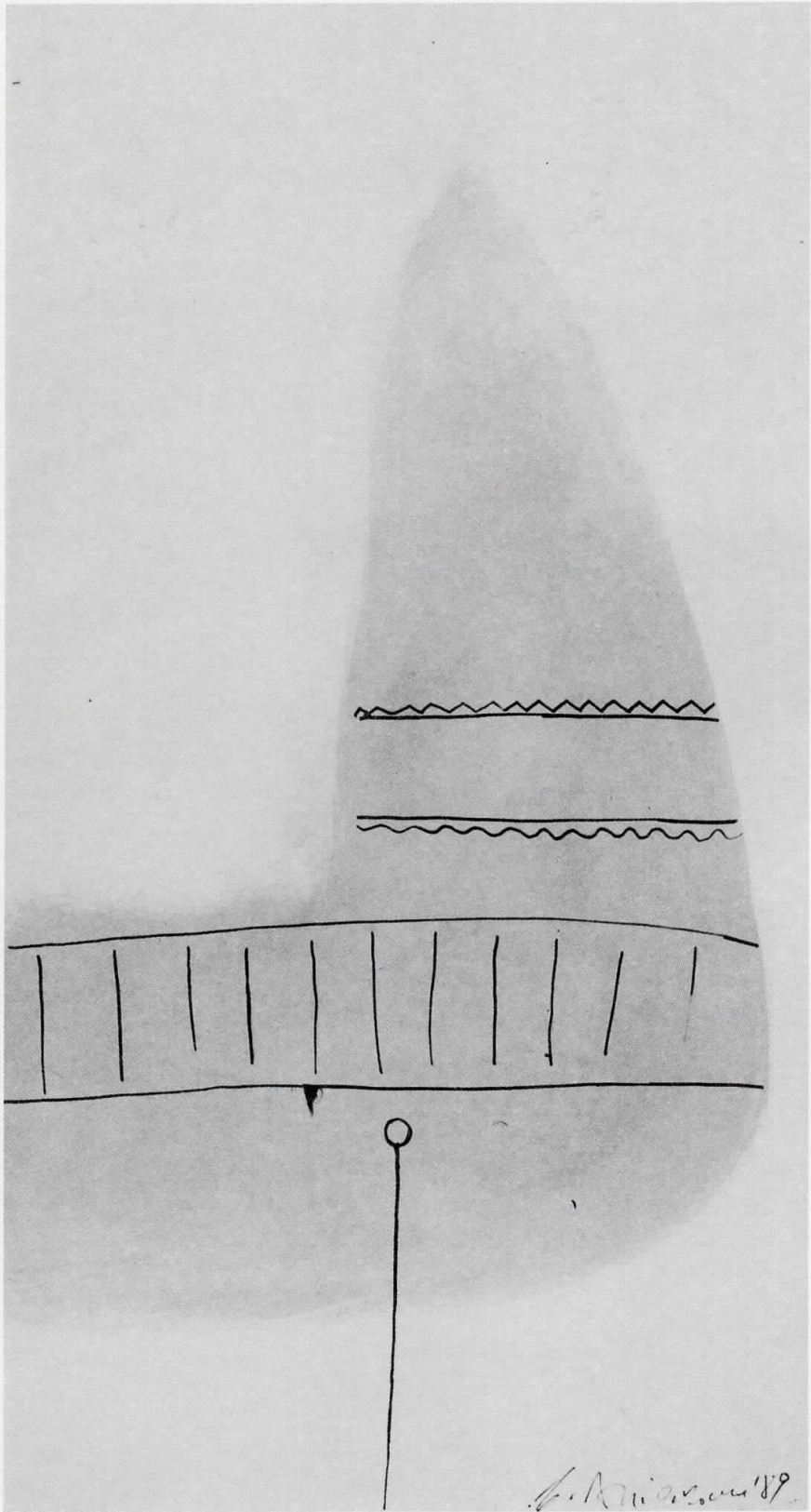






БЕЗ НАСЛОВ,  
туш и сребрена цинкова боја на хартија, 1989, 48x70 см.  
UNTITLED,  
Tint and silver zinc color on paper, 1989, 48x70 cm.

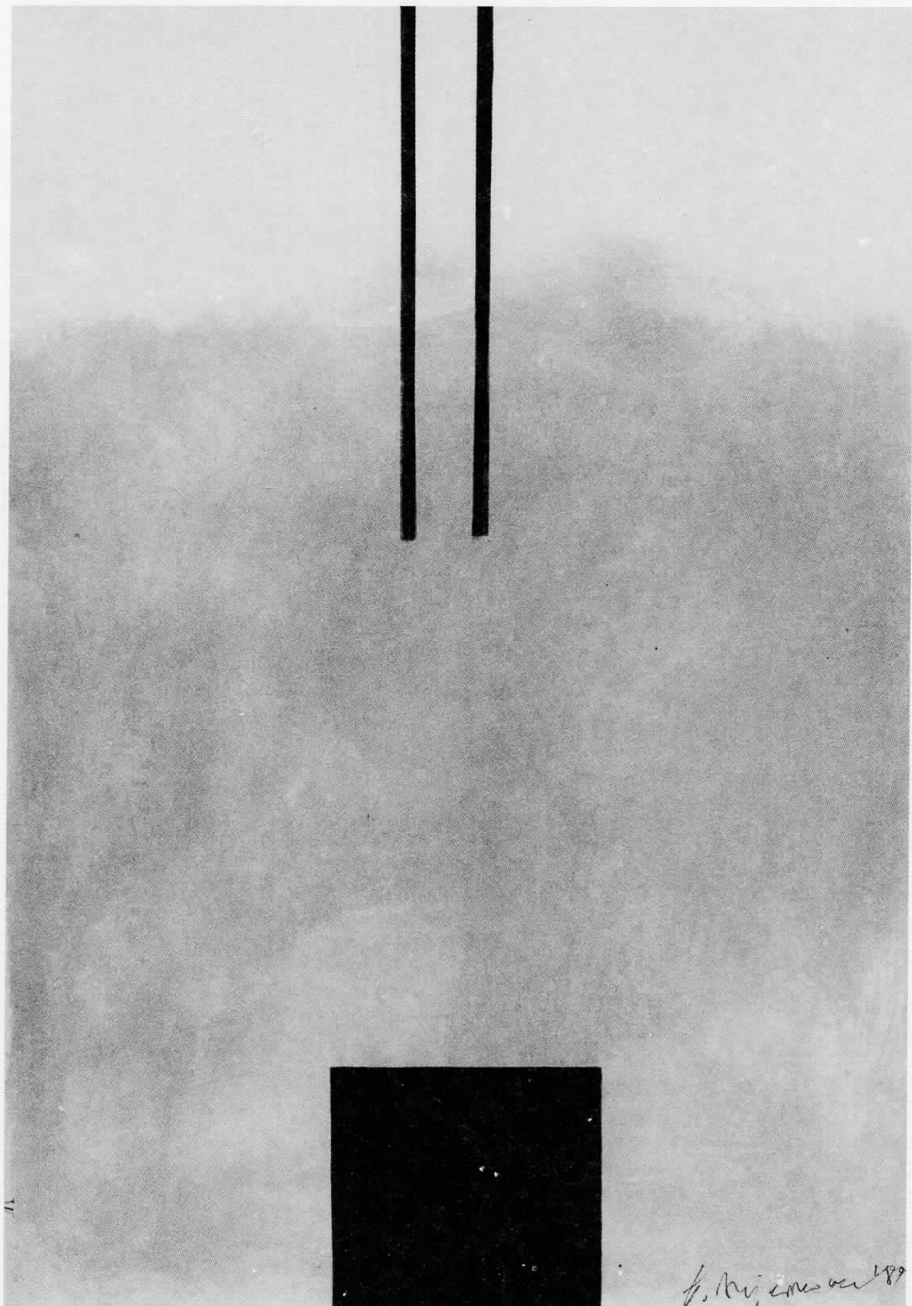




L. K. Mason '89

БЕЗ НАСЛОВ,  
туш и сребрена цинкова боја на хартија, 1989, 50x69 см.  
Untitled,  
Tint and silver zinc color an paper, 1989, 50x69 cm.

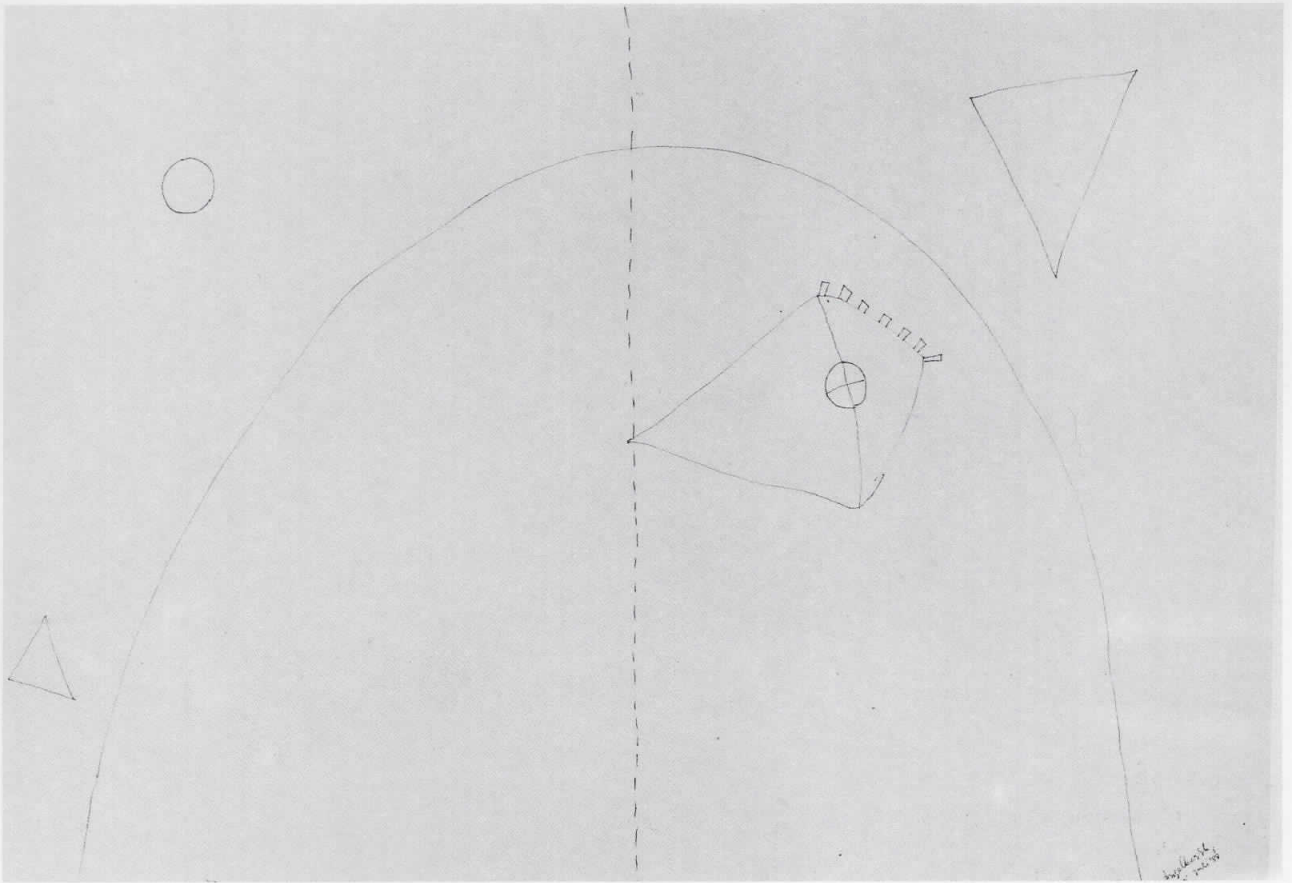




J. M. ... 1989

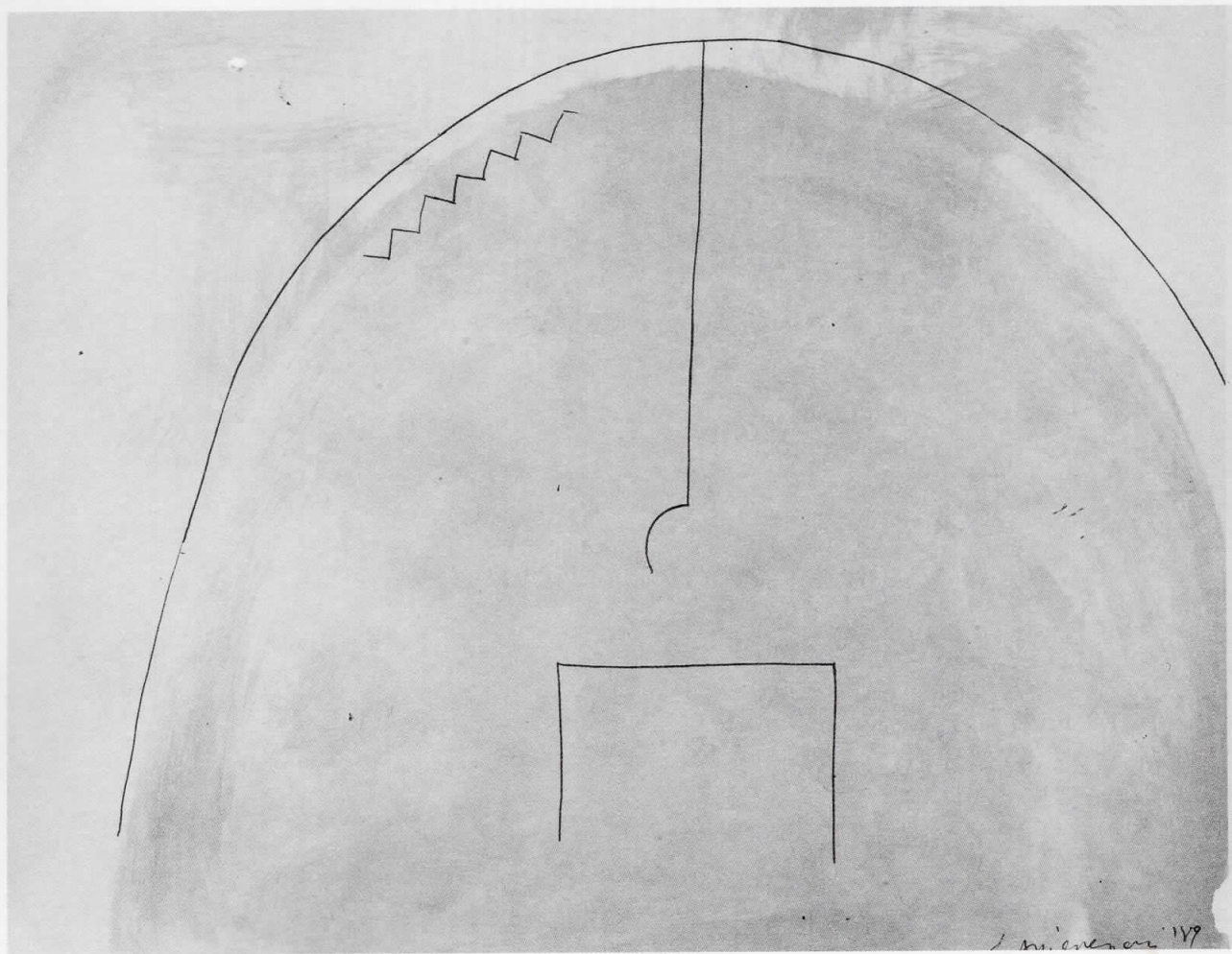
БЕЗ НАСЛОВ,  
туш на хартија, 1988, 68x49 см.  
UNTITLED,  
Tint on paper, 1988, 68x49 cm.





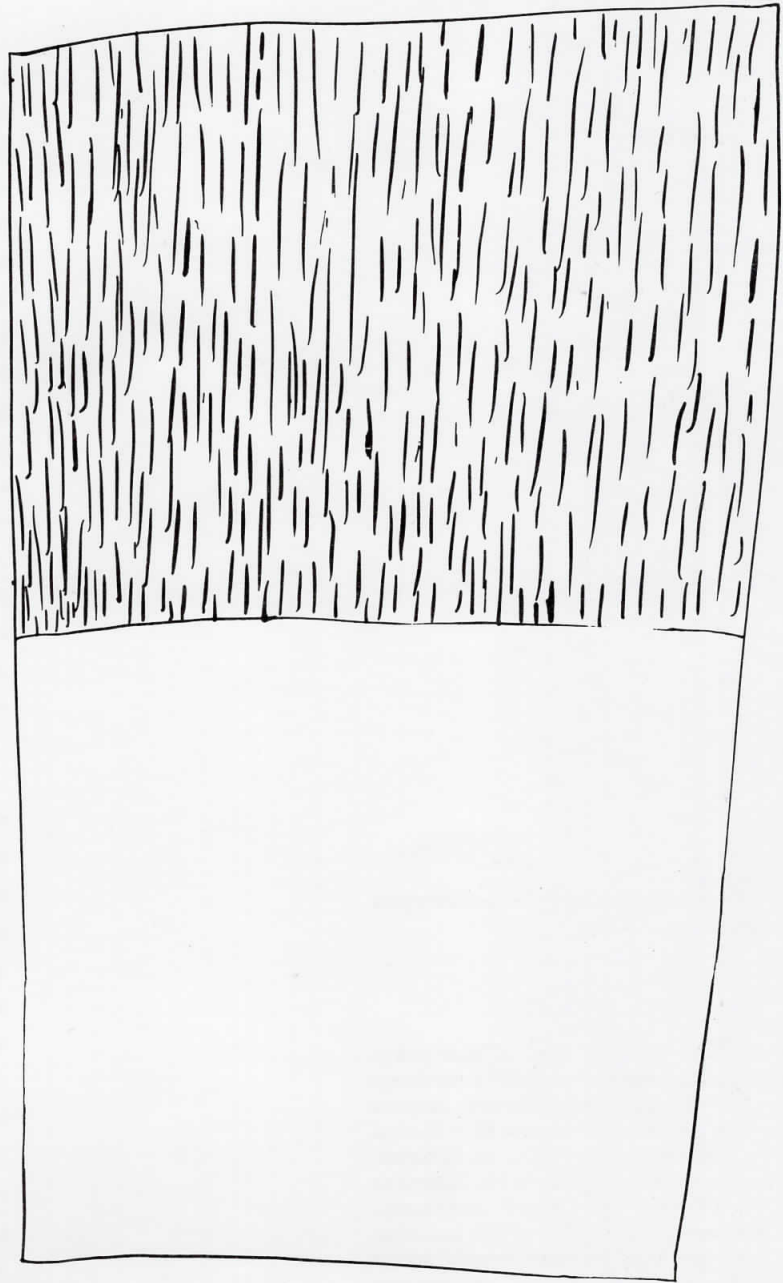
БЕЗ НАСЛОВ,  
туш и сребрена цинкова боја на хартија, 1989, 75x60 см.  
UNTITLED,  
Tint and silver zinc color on paper, 1989, 75x60 cm.





Am. Over. 118

БЕЗ НАСЛОВ,  
туш на хартија, 1989, 35x50 см.  
UNTITLED,  
Tint on paper, 1989, 35x50 cm.





ИЗЛОЖБАТА Е РЕАЛИЗИРАНА СО СРЕДСТВА  
НА  
МИНИСТЕРСТВОТО ЗА КУЛТУРА.



## Министерство за култура

СПОНЗОР:



SOROS CENTER FOR CONTEMPORARY ARTS  
- SKOPJE, MACEDONIA  
СОРОС ЦЕНТАР ЗА СОВРЕМЕНИ УМЕТНОСТИ  
- СКОПЈЕ, МАКЕДОНИЈА

CIP- Каталогизација во публикација Народна и Универзитетска библиотека "Климент Охридски", Скопје

73/74.063(497.17)

АНГЕЛКОСКИ, Богоја

Скулптури и цртежи: Спомен дом на културата "АСНОМ" Гостивар, ноември 1994; Уметничка галерија Куманово, декември 1994; "Моша Пијаде" Битола, јануари 1995; Музеј на современата уметност, февруари 1995 / Богоја Ангелкоски: [организација на изложбата Мирослав Поповиќ; фотографии Марин Димески; ликовно обликување Ладислав Цветковски] - Sculptures and drawings / Bogoja Angelkoski; [organization of the exhibition, preface Miroslav Popović; translated into English by Sonja Filipova; photographs Marin Dimeski; lay-out Ladislav Cvetkovski]. - Скопје: Музеј на современата уметност = Museum of contemporary art, [1994].- 23стр.:илустр.;27 cm

ИЗДАВАЧ: МУЗЕЈ НА  
СОВРЕМЕНАТА УМЕТНОСТ -  
СКОПЈЕ  
ОДГОВОРЕН УРЕДНИК:  
ЗОРАН ПЕТРОВСКИ  
ОРГАНИЗАЦИЈА НА  
ИЗЛОЖБАТА И ПРЕДГОВОР:  
МИРОСЛАВ ПОПОВИЌ  
ФОТОГРАФИИ: МАРИН  
ДИМЕСКИ  
ПРЕВОД НА АНГЛИСКИ:  
СОЊА ФИЛИПОВА  
ЛЕКТУРА: БИЉАНА МАЛЕНКО  
ЛИКОВНО ОБЛИКУВАЊЕ:  
ЛАДИСЛАВ ЦВЕТКОВСКИ  
СКЕНИРАЊЕ: СКЕНПОИНТ  
ПЕЧАТ: ДОГЕР  
ТИРАЖ: 600

PUBLISHER: MUSEUM OF  
CONTEMPORARY ART, SKOPJE  
EDITOR-IN CHIEF:  
ZORAN PETROVSKI  
ORGANIZATION OF THE  
EXHIBITION, PREFACE:  
MIROSLAV POPOVIC  
TRANSLATED INTO ENGLISH BY:  
SONJA FILIPOVA  
LECTURE: BILJANA MALENKO  
PHOTOGRAPHS: MARIN DIMESKI  
LAY-OUT: LADISLAV CVETKOVSKI  
PRINT: DOGGER  
COPIES: 600





МУЗЕЈ НА СОВРЕМЕНАТА УМЕТНОСТ-СКОПЈЕ